

JĒZUS UN ATKLĀSMES GRĀMATA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Kor. 10:1–11, Atkl. 12:1–17, 19:11–15, Ef. 1:20, Atkl. 11:19, 1: 10–18.

ATMIŅAS PANTS:

“To, kas uzvarēs, Es nosēdināšu savā tronī kopā ar Mani, tāpat kā Es esmu uzvarējis un apsēdies ar savu Tēvu Viņa tronī” (Atkl. 3:21).

Pat ļoti ātri pārļasot Jauno Derību, mēs atklājam svarīgu patiesību: Jaunā Derība ir tiešā veidā saistīta ar Veco. Laiku pa laikam evaņģēlijos un vēstulēs ir vai nu atklāti Vecās Derības notikumi vai arī tiešā vai netiešā veidā tā ir citēta. Runājot par sevi un savu kalpošanu, cik bieži Jēzus runāja par to, kā “Rakstiem” ir “jāpiepildās” (sk. Mat. 26:54, 56; Marka 14:49; Jāņa 13:18; 17:12)?

To pašu var teikt par Atklāsmes grāmatu. Patiešām nav iespējams saprast Atklāsmes grāmatas jēgu bez Vecās Derības, īpaši bez Daniēla grāmatas. Šis ir viens iemesls, kāpēc mēs bieži pētām abas grāmatas kopā.

Svarīgs Vecās Derības izmantošanas aspekts Atklāsmes grāmatā ir tas, ka kopā ar pārējo grāmatas tekstu tas atklāj Jēzu. Atklāsme ir par Jēzu, par to, kas Viņš ir, ko Viņš ir izdarījis savu ļaužu labā, un par to, ko Viņš darīs mūsu labā gala laikā. Pēdējo dienu notikumos ir nepieciešams Jēzu turēt priekšā un centrā, tieši tā, kā to dara Atklāsmes grāmata. Šis nedēļas tēma ir par Jēzu Atklāsmes grāmatā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 21. aprīlī.

Atklāsmes grāmatas uzbūve

Starp galvenajām lietām, kas Daniēla un Atklāsmes grāmatai ir kopīgas, ir to divi galvenie sadalījumi: vēsturiskais un eshatoloģiskais (gala laika notikumi). Šie abi virzieni abās grāmatās ir sarežģītā veidā saistīti. Mēs varam raudzīties uz vēsturiskajiem notikumiem kā uz lielo un globālo pēdējo dienu notikumu priekšvēstnešiem jeb paraugiem, kaut arī tie norisinās mazākā mērogā. Tas ir, pētot to, kas ir noticis Vecās Derības vēsturē, mēs varam saprast, kas notiks mūsu dienās un vēlāk. Šis princips tomēr nav ierobežots tikai ar Daniēla un Atklāsmes grāmatu.

Izlasi 1. Kor. 10:1–11. Kā mēs šajos pantos redzam principu, par ko ir runāts iepriekš? _____

Kā mēs redzējām pagājušajā nedēļā, daži no Daniēla grāmatas stāstiem (Dan. 3:6, 15, 27 un 6:6–9, 21, 22) bija vietēja mēroga vēsturiski notikumi, kas atspoguļo kaut kādā ziņā gala laika notikumus, kas aprakstīti Atklāsmes grāmatā. Pētot šos stāstus, mēs varam ieskatīties dažos notikumos, ko piedzīvos Dieva ļaudis plašākā mērogā laiku galā. Iespējams, vissvarīgākais tomēr ir tas, ka, neskatoties uz mūsu situāciju šeit un tagad, mums ir nodrošināta galējā atbrīvošana. Lai arī ko māca Atklāsmes grāmata, tā pārlicina uzticīgos par uzvaru.

Lai gan ar dažiem izņēmumiem, Atklāsmes grāmatas vēsturiskā daļa ir 1.–11. nodaļa, kurai seko gala laika apraksts 13.–22. nodaļā.

Izlasi Atklāsmes 12:1–17. Kur mēs varētu likt šos pantus – vēsturiskajā vai gala laika daļā, un kāpēc? _____

Kā mēs redzam, šie panti pieder pie abām daļām. Kāpēc? Jo tā runā par vēsturiskiem konfliktiem – par sātana izraidīšanu no Debesīm (Atkl. 12:7–9), sātana uzbrukumu bērnam Jēzum (Atkl. 12:4) un draudzes vajāšanām turpmākajā draudzes vēsturē (Atkl. 12:14–16). Tiem seko velna uzbrukuma apraksts pēdējo dienu atlikumam (Atkl. 12:17).

Ir teikts, ka viena no mācībām, ko mēs mācāmies no vēstures, ir tā, ka mēs nekad nemācāmies no vēstures. Doma ir tāda, ka, neskatoties uz to, kad cilvēki dzīvo, viņi turpina pieļaut tās pašas kļūdas. Tā kā mums ir tik daudz vēstures zināšanu, no kā mācīties, kā mēs varam izvairīties no to pašu kļūdu pieļaušanas? _____

Jēzus apraksti

Izlasiet šos pantus, kuros ir dažādi Jēzus apzīmējumi un dažos gadījumos Viņa apraksti, kā arī ko Viņš ir darījis, dara un darīs. Ko šie panti mums māca par Jēzu?

Atkl. 1:5 _____

Atkl. 1:18 _____

Atkl. 5:8 _____

Atkl. 19:11–15 _____

Atkl. 21:6 _____

Šie ir tikai daži no daudziem pantiem Atklāsmes grāmatā, kas attēlo Jēzu dažādās lomās un darbos. Viņš ir Jērs, kas norāda uz Viņa pirmo nākšanu, kad Viņš upurēja sevi kā upuri par mūsu grēkiem. Viņš bija arī Tas, kurš bija “miris, un redzi – Es esmu dzīvs mūžu mūžam” (Atkl. 1:18), kas ir skaidra norāde uz Viņa nāvi un augšāmcelšanos no mirušajiem. “Tā ir rakstīts, ka Kristus cietis un augšāmcelties no mirušajiem trešajā dienā” (Lūk. 24:46). Atkl. 19:11–15 Viņš attēlots savā otrās nākšanas lomā, kad Viņš atgriezīsies uz zemi ar spēku, godību un tiesu. “Jo Cilvēka Dēls nāks sava Tēva godībā līdz ar saviem eņģeļiem, un tad Viņš ikvienam atmaksās pēc viņa darbiem” (Mat. 16:27).

Kā mēs varam ik dienas mācīties padarīt dzīvību, nāvi, augšāmcelšanos un Jēzus atgriešanos par galveno mūsu eksistencē un par pamatu morālajiem lēmumiem, kas mums ir jāpieņem?

Svētnīcas motīvs

Atklāsmes grāmatā

Atklāsmes grāmatai bez diviem galvenajiem virzieniem ir arī citas uzbūves struktūras, no kurām viena ir ebreju svētnīca. Šis svētnīcas motīvs nav saistīts ar nevienu no diviem lielajiem virzieniem, bet tas vijas cauri abiem.

Zemes svētnīcā sākums ir pagalmā, pie dedzināmā upura altāra, kur tika nokauti dzīvnieki. Pēc dzīvnieka nāves, kas ir krusta simbols, priesteris iegāja svētnīcas pirmajā nodalījumā, kas bija paraugs tam, ko Jēzus darīja Debesu svētnīcā pēc Viņa pacelšanās Debesīs. To aino Jēzus staigāšana starp gaismekļiem (Atkl. 1:13).

Izlasi Atkl. 4:1, 2. Ko aino atvērtās durvis? Kur atrodas šī aina? Sk. arī Ap.d. 2:33, 5:31; Ef. 1:20; Ebr. 10:12, 13; Ps. 110:1; Atkl. 12:5. _____

Drīz pēc savas debesbraukšanas Kristus uzsāka kalpot Debesu svētnīcas svētajā vietā, pa šīm atvērtajām durvīm. Kad Kristus tiek pirmo reizi pieminēts Atklāsmes grāmatā, Viņš stāv gaismekļu priekšā Debesu svētnīcas pirmajā telpā (sk. Atkl. 1:10–18).

Izlasi Atkl. 11:19. Kāda nozīme ir faktam, ka tad, kad Debesu templis bija atvērts, Jānis varēja redzēt Viņa derības šķirstu, kas atradās laicīgās svētnīcas nodalījumā (sk. 3. Moz. 16:12–14)?

Derības šķirsts Debesu svētnīcā ir neapšaubāma atsauksme uz Vissvētāko vietu jeb otro nodalījumu. Atklāsmes grāmatā mēs varam redzēt ne tikai Jēzus kalpošanu divos nodalījumos, bet arī izšķirošo un mierinošo faktu, ka notikumi Debesīs un virs Zemes ir saistīti. Pat vēstures un pēdējo dienu pārbaudījumu vidū, kā tas ir aprakstīts Atklāsmes grāmatā, mēs varam būt droši, ka “visas debesis ir iesaistītas darbā, lai sagatavotu ļaudis, kas stāvēs Kunga pārbaudes dienā. Saistība starp Debesīm un Zemi ir ļoti cieša” (Elena Vaita “My Life Today” 307. lpp.).

Kristus Atklāsmes grāmatā: 1. daļa

Visam Atklāsmes grāmatā, sākot ar uzbūvi un līdz pat saturam, ir kāds nolūks: atklāt Jēzu Kristu. Tāpēc grāmatas ievadvārdi ir: “Jēzus Kristus atklāsmē” (Apocalypsis Iesou Christou). To vispārēji saprot kā (1) “atklāsmi, ko devis Jēzus Kristus” vai (2) “atklāsmi par Jēzu Kristu” (Atkl. 1:2). Fakts, ka tā ir “atklāsmē”, runā pretī tiem, kas uzskata, ka Atklāsmes grāmatu ir grūti saprast. Kāpēc Kungs iekļāva šo grāmatu Bībelē, ja Viņš nebija domājis, ka tie, kas to lasīs, to arī sapratis?

Izlasi Atkl. 1:1–8. Ko šie panti mums māca par Jēzu? _____

Atklāsmes grāmatā Kristus ir nosaukts kā “zemes ķēniņu valdnieks” (Atkl. 1:5), un tuvu pie grāmatas beigām Viņš ir aprakstīts kā “ķēniņu Ķēniņš” (Atkl. 19:16). Labā ziņa ir, ka visa zemes haosa un sajukuma vidū mums var būt drošība, ka mūsu mīlošais Kungs un Glābējs ir tas, kam pieder galavārds.

Atkl. 1:5 mums ir dota skaidra atsauce uz Kristu kā mūsu Glābēju. Vārdi “kas mūs mīlējis un ar savām asinīm mūs no mūsu grēkiem atbrīvojis” norāda uz Viņa salīdzinošo nāvi pie krusta. Viņš ir ne tikai mūs taisnojis, bet arī darījis svētus (1. Kor. 6:11). Tādos pantos kā šis mēs varam atrast drošību par glābšanu, jo tas mums parāda, ka Jēzus ir Tas, kurš mazgā mūsu grēkus. Mēs noteikti nevaram to paveikt paši.

Izlasi Atkl. 1:7. Ko tas mums māca par Jēzu? _____

Centrālais visā mūsu kristīgajā ticībā ir Kristus apsolījums atgriezties “uz padebešiem”. Jēzus nāks atkal, burtiski. Tas būs notikums, kuru redzēs visa pasaule, notikums, kas uz visiem laikiem pārtrauks ciešanas, haosu un šīs pasaules sabrukumu un pieteiks visu mūžības apsolījumu sākšanos.

Ko Atkl. 1:8 māca mums par Jēzu? Kādu cerību mēs varam atrast šajā pantā, kas var dot mums mierinājumu visos pārbaudījumos, ko mēs piedzīvojam? _____

Kristus Atklāsmes grāmatā: 2. daļa

Izlasi Atkl. 1:10–18. Ko Jēzus šeit par sevi saka? _____

Jēzus šajos pantos stāv pirmajā Debesu svētnīcas telpā. Viņa atklāšanās šajā lomā bija tik varena, ka Jānis bailēs nokrita pie Viņa kājām. Jēzus mierinot saka tam, lai nebaidās, un norāda uz sevi kā uz alfu un omegu, kā uz pirmo un pēdējo – šī ir norāde uz Viņa kā Dieva mūžīgo eksistenci. Vēlāk Viņš runā par savu nāvi un augšāmcelšanos, kā arī cerību, ko nes Viņa augšāmcelšanās. Jēzum ir “nāves un elles” atslēgas. Citiem vārdiem, Jēzus šeit saka Jānim to, ko Viņš teica Martai, kad bija nomiris viņas brālis, vārdus, ko arī Jānis ir pierakstījis: “ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība. Kas tic uz Mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu! Un katrs, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam! Vai tu tici tam?” (Jāņa 11:25, 26).

Ar Martas un tagad Jāņa starpniecību Jēzus mums norāda uz augšāmcelšanās cerību, kristīgās ticības kulmināciju. Ja nav šīs cerības, kāda tad ir cerība?

Izlasi Atkl. 22:7, 12, 13. Ko šie panti atklāj arī par Jēzu? _____

“Kristus Jēzus ir alfa un omega, Vecās Derības iesākums un Jaunās Derības atklāsmē. Abas derības satikās Kristū. Ādams un Dievs ir salīdzināti, pateicoties otrā Ādama paklausībai, kas bija paveicis darbu, uzvarot sātana kārdināšanas un atpērkot Ādama kaunpilno neveiksmi un kritienu.” (Elenas Vaitas komentārs “The SDA Bible Commentary” 6. sēj. 1092., 1093. lpp.) Jā, Jēzus ir sākums un gals. Viņš mūs radīja iesākumā, un Viņš radīs mūs no jauna beigās.

No sākuma līdz beigām, mācot mums ne tikai vēsturi, bet arī gala laika notikumus, Atklāsmes grāmata vēl joprojām ir „Apokalypsis Iesou Christou”, Jēzus Kristus atklāsmē. Lai arī kā mēs pētītu pēdējos notikumus, Jēzum Kristus ir jābūt tā visa centrā.

Kā mēs varam katru dienu turēt Jēzu savas dzīves centrā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Atklāsmē tiek skarti ļoti svarīgi jautājumi. Pats nosaukums “atklāsme”, kas dots šim inspirētajām lappusēm, atsauc apgalvojumu, ka tā varētu būt aizzīmogota grāmata. Atklāsme ir kaut kas atklāts. Kungs pats rādīja savam kalpam noslēpumus, ko satur šī grāmata, un grib, lai tie būtu pieejami Viņa ļaužu pētīšanai. Grāmatā uzrakstītās patiesības ir adresētas gan Jāņa laikabiedriem, gan arī tiem, kas dzīvo šīs Zemes vēstures pēdējās dienās. Daži no pravietojumā tēlotajiem notikumiem ir jau pagātnē, citi norisinās pašlaik; dažas ainas norāda uz tumsas spēku un Debesu Lielkunga laikmetiem ilgstošā konflikta beigām, un vēl citas atklāj atpestīto uzvaras prieku un liksmību atjaunotajā zemē.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi” 584. lpp.)

Panti, kurus mēs aplūkojam šajā nedēļā, gan grāmatas sākumā, gan beigās, parāda mums, cik daudz no Atklāsmes grāmatas ir par Jēzu. Pat ar visām atsaucēm uz vēsturiskiem notikumiem Vecajā Derībā, Atklāsmes grāmata visvairāk mums māca par Kungu Jēzu. (Sk. arī Atklāsmes 3:14; 5:5, 6; 7:14; 19:11–16 un citus pantus Atklāsmes grāmatā par Viņu.) Savienojot kopā šos pantus, mēs iegūstam spēcīgu Jēzus aprakstu un to, kam Viņam vajadzētu būt to dzīvēs, kas sauc sevi par Viņa sekotājiem.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko mums nozīmē fakts, ka visā Jaunajā Derībā pastāvīgi ir atsauces uz Veco Derību? Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik centrālai lomai Rakstiem vajadzētu būt mūsu ticībā un cik nopietni mums vajadzētu uztvert Dieva Vārdu? Kā mēs varam pasargāt sevi no jebkādiem mēģinājumiem mazināt Rakstu autoritāti mūsu personīgajā un draudzes dzīvē?

2. Pāršķirsti Atklāsmes grāmatu un izraksti tik daudz pantu, kas runā īpaši par Jēzu, cik vien vari. Grupā izlasiet šos pantus skaļi. Ko vēl tie atklāj jums par mūsu Kunga darbu, spēku un raksturu? Kādu mierinājumu jūs gūstat no tā, ko šie panti atklāj?

3. Kā mēs varam mācīties atrast cerību un mierinājumu mirušo augšāmcelšanas apsolījumā?